

50
jaar

KATHOLIEKE
CHARISMATISCHE
VERNIEUWING

Jubileumspecial van Bouwen aan de Nieuwe Aarde

colofon

Deze bijlage bij het tijdschrift *Bouwen aan de Nieuwe Aarde 2017-3*, is op onderstaand adres in Helmond bij te bestellen tegen verzendkosten en staat ook op www.kcv-net.nl/kcv/a/4107.

Eindredactie *Kees Slijkerman*
Vormgeving *Studio Duif*

De foto's zijn van Clary Scheres (pag. 1, 5, 6, 8, 13, 22, 30, 32), Michiel van der Heijden (pag. 2), video's www.vocepiu.it/GoldenJubilee (pag. 7-midden, 11, 12, 20, 29), Gerlo Sogtoen (pag. 7-onder), het boek *As by a New Pentecost* (pag. 9), www.thearkandthedoveworldwide.org (pag. 14), <https://vimeo.com/217016898> (pag. 19), KCV-archief (pag. 23), Gerard Sluiter (pag. 25), internet (pag. 26-boven), Gabriela Cyris (pag. 26-onder).

Dienstencentrum KCV in Nederland

Website www.kcv-net.nl
Adres *Prins Karelstraat 100*
5701 VM Helmond,
Tel *0492-554.644*
(di-vr 9.30-16.00u.)
E-mail info@kcv-net.nl

Dienstencentrum KCV in Vlaanderen

Website www.kcvlaanderen.be
Adres *Kortrijkstraat 17*
B-8700 Tielt
Tel *051- 699 250*
E-mail kcv.vlaanderen@telenet.be

Neem ook een abonnement op Bouwen aan de Nieuwe Aarde! Richtprijs per jaar: 17,00 euro voor vijf edities; buitenland 20,00 euro

KATHOLIEKE CHARISMATISCHE VERNIEUWING

*Geloofsvernieuwing, gemeenschapsvorming
en apostolaat door de Heilige Geest*

Beste lezers,

Met deze jubileumspecial laten wij u graag delen in de blijdschap die we ervaren door te leven met God. Leven in een persoonlijke relatie met God en meebouwen aan zijn koninkrijk is het mooiste wat er is.

Annamarie Nacko Cafardi en Kevin Ranaghan vertellen wat zij daarvan sinds 1967 hebben ervaren. Waar zij over vertellen bracht wereldwijd onder rooms-katholieken een stroom van vernieuwing door de Heilige Geest op gang, met dank aan andere christenen. Met Pinksteren hebben we dat samen met paus Franciscus en tienduizenden mensen uit 127 landen gevierd in Rome. Wat paus Franciscus bij die gelegenheid zei, daarmee begint deze special.

We nodigen u uit deze publicatie te lezen en door te geven en ook zelf te leven onder leiding van de Heilige Geest, als volgelingen van Jezus.

Gerlo Sogtoen,
voorzitter van de KCV

De Katholieke Charismatische Vernieuwing is:

- Een stroming die door paus Franciscus omschreven wordt als 'een stroom van genade'.
- Een vernieuwingsproces dat de levens van zeker 120.000.000 mensen in de Rooms-Katholieke Kerk heeft veranderd en voor de oecumene grote betekenis heeft.
- Een beweging, een informeel wereldwijd netwerk van groepen, initiatieven en personen die zich willen laten leiden door de heilige Geest en zich met de gaven van de Geest inzetten voor de opbouw van de Kerk en de vernieuwing van de wereld.
- Een organisatie die deze vernieuwing bevordert met retraites, conferenties, plaatselijke groepen, publicaties, websites en meer.
- Een stichting die dit alles ondersteunt.

50 jaar geleden

Deze vernieuwing is in 1967 begonnen met een bezinningsweekend, georganiseerd door een katholieke Bijbelstudiegroep van studenten en docenten van de Duquesne-universiteit in Pittsburgh, Verenigde Staten. Van de vijftig studenten die deelnamen aan dat Duquesne-weekend had ongeveer de helft in dat weekend een hele sterke ervaring van de Heilige Geest. Op pagina 9 vertelt een van de deelnemers, Annamarie, wat ze toen heeft meegemaakt en welke gevolgen dat had voor haar leven.

inhoud

4

Paus Franciscus geeft richting aan de KCV *Gouden jubileum in Rome 2017*

9

Meest vreugdevolle tranen ooit *Hoe deze vernieuwing begon in Pittsburgh*

14

Nederlandse connectie met Pittsburgh

17

Waarom De Ark en de Duif *De naam van het retraitehuis in Pittsburgh*

18

Van Pittsburgh naar South Bend *Kevin Ranaghan en de hulp van pinksterchristenen*

21

Gebed van Kevin Ranaghan

23

Van Pittsburgh naar Nederland *André Beijersbergen en anderen*

24

Een deur die open ging *Ed Arons*

26

Jezus' gebedswonderen *Piet Schoonenberg SJ*

28

Een opwindende moeilijke zomer *Oecumene omwille van de ongelovigen*

31

Meer informatie *Websites, contactadressen en publicaties van deze vernieuwing*

PAUS FRANCISCUS GEEFT RICHTING AAN DE KCV

Oecumenisch geboren voor heel de Kerk

Het gouden jubileum van de Katholieke Charismatische Vernieuwing (KCV) is door tienduizenden mensen uit 127 landen uitbundig gevierd in Rome, samen met paus Franciscus, die een grote inbreng had in de voorbereiding en ook tijdens de viering.

De gebedsdienst op 3 juni, de zaterdagavond voor Pinksteren, is een historisch moment op een historische plek. Een historisch moment, omdat Paus Franciscus een groot aantal evangelische leiders uit de hele wereld heeft uitgenodigd om samen te bidden voor een nieuwe uitstorting van de Heilige Geest.* Deze oecumenische gebedsbijeenkomst, samen met de tienduizenden die zijn gekomen om het jubileum van de KCV te vieren, vindt op verzoek van paus Franciscus plaats in Circus Massimo. Op deze historische plek zijn in de begintijd van de Kerk veel christenen als martelaar gestorven. Paus Franciscus wijst er in zijn toespraak op dat tegenwoordig nog veel

meer christenen omwille van hun geloof als martelaar sterven. 'Dat is de oecumene van het bloed: we zijn verenigd door het getuigenis van de martelaren van vandaag.'

Verzoende verscheidenheid

Op de restanten van de lange smalle renbaan Circus Massimo uit de oudheid komt de jubilerende menigte samen. Na een aantal uren enthousiaste lofprijzing onder leiding van een hele serie bands begint de officiële grote gebedsbijeenkomst. Daarin spreekt eerst de predikant van het Vaticaan Raniero Cantalamessa ofm.cap., vervolgens pastor Giovanni Traettino van de evangelische

| Paus Franciscus, Pinksteren 2017.

Kerk van de Verzoening en tenslotte paus Franciscus.

De paus wijst de verzamelde menigte erop dat we nooit mogen vergeten dat de Katholieke Charismatische Vernieuwing 'oecumenisch geboren is'. Deze vernieuwing is op gang gekomen door het getuigenis en het gebed van protestantse en pinksterchristenen. Paus Franciscus pleit in zijn toespraak voor 'eenheid in verzoende verscheidenheid'. Daar legt hij grote nadruk op door deze woorden te herhalen: 'Onthoud dit woord: eenheid in verzoende verscheidenheid'. Hij zegt erbij dat deze uitdrukking komt van een lutherse theoloog.

Dienaren van deze stroom van genade

De in 1967 geboren Katholieke Charismatische Vernieuwing is geen instituut of organisatie, zegt paus Franciscus, maar 'een stroom van genade van de Geest', zonder stichter, statuten of bestuur. 'In deze stroming zijn talloze expressies geboren van menselijk werk, geïnspireerd door de Geest, met verschillende charisma's en allemaal ten dienste van de Kerk.' 'Deze stroom van genade is voor heel de Kerk, niet alleen maar voor enkelen. En niemand onder ons is de meester waar al de anderen dienaars van zijn. Nee. Wij zijn allemaal dienaren van deze stroom van genade.'

| Gouden jubileum KCV met paus Franciscus in Circus Massimo, Rome 3 juni 2017.

Omdat de Geest eenheid schept

De oecumenische dimensie van de charismatische vernieuwing brengt paus Franciscus krachtig naar voren met de woorden: 'De Heilige Geest maakt de Kerk, de bruid die in de Apocalyps genoemd wordt, één enkele bruid. Zoals pastor Traettino zei: de Heer heeft één bruid!' De Katholieke Charismatische Vernieuwing is 'oecumenisch geboren omdat de heilige Geest eenheid schept.' Dat het paus Franciscus niet gaat om goedkope oppervlakkige oecumene blijkt wel uit zijn toevoeging dat het erg belangrijk is de werken van kardinaal Suenens te lezen. Kardinaal Suenens schreef als internationaal begeleider van de KCV de Mechelse documenten. Een van deze documenten is geheel gewijd aan oecumene en charismatische vernieuwing.**

Eenheid en verscheidenheid

Het thema eenheid in verscheidenheid werkt paus Franciscus de volgende dag uit in zijn preek op het Sint-Pietersplein, tijdens de eucharistieviering waarin we het hoogfeest van Pinksteren vieren. Opnieuw heeft zich een grote menigte verzameld. Hij spreekt over 'twee verleidingen voor de Kerk: het streven naar verscheidenheid zonder eenheid en het streven naar eenheid zonder verscheidenheid. De Heilige Geest geeft ieder van ons een gave en allen verzamelt Hij in eenheid. Met andere woorden: dezelfde Geest creëert de verscheidenheid en de eenheid. Op deze wijze vormt Hij zich een nieuw volk, verscheiden en verenigd: de universele Kerk'.

Over heel de aardbol

Met deze plechtige eucharistieviering eindigt het jubileum in Rome. Paus Franciscus neemt afscheid met een rit over het Sint-Pietersplein (foto). De tienduizenden deelnemers zwermen weer uit over de aardbol om dienaren te zijn van de stroom van genade van de Heilige Geest.

Kees Slijkerman

**'s Morgens 3 juni heeft paus Franciscus de genodigde evangelische leiders in een privé-audiëntie in het pauselijk paleis ontvangen.*

***Mechelse documenten: 0238 op www.stucom.nl.*

Meer: Van dit gouden jubileum in Rome zijn video's, teksten en verslagen te vinden via: www.kcv-net.nl/kcv/nieuw/50-jaar-kcv

| Evangelische pastor Giovanni Traettino.

| Michelle Moran, paus Franciscus en Patti Gallagher.

MEEST VREUGDEVOLLE TRANEN OOI

Gods soevereine kracht ervaren

In deel 1 van dit getuigenis vertelde Annamarie Nacko Cafardi hoe zij het Duquesne-weekend inging. Wat verteld werd bij Handelingen 2, dat de Heilige Geest ook nu nog mensen geneest en in tongen laat bidden, verontrustte haar. Ze legde haar vragen in gebed aan God voor. En God gaf antwoord. Wat daarna gebeurde, vertelt ze in dit deel 2.*

| Annamarie Nacko Cafardi, een van de deelnemers aan het Duquesne-weekend.

Het was zaterdagavond en vanaf dit moment volgden de gebeurtenissen elkaar snel op. Patti Gallagher was ook in de kapel toen ik daar aan het bidden was. Ze stond op en zei tweemaal: 'God is real!' (God bestaat echt!). Ik kende die werkelijkheid ook.

Bidden om water

Ik hoorde ook van het probleem met de watertoevoer in het huis. Mensen waren aan het bidden dat dat probleem zou worden opgelost, zodat we de retraite konden voortzetten. Het was duidelijk voor mij dat dat zou gebeuren. Ik wist dat de Heer wilde dat we zouden doorgaan, dus het verbaasde me niet dat mensen de kapel binnenkwamen om God te danken voor de reparatie van de watertoevoer.

Iets had ons geraakt

Spoedig was de kapel bijna helemaal vol, ook al stond op het programma dat we een verjaardagsfeestje zouden vieren en geen dienst in de kapel zouden hebben op dat moment. Twee adviseurs van onze faculteit liepen wat rond, legden ons handen op en baden. Verschillende mensen baden in talen die ik niet eerder had gehoord. Anderen waren in aanbidding en velen waren in tranen. Niemand onderbrak ons om ons te vertellen hoe we de doop in de Heilige Geest of de gave van tongentaal konden ontvangen. We waren studenten en professoren van een katholieke universiteit in een grote stad, die Gods soevereine kracht ervoeren. We waren mensen die niet gewend waren ons geloof met emoties uit te drukken en toch had iets onze levens geraakt.

We waren studenten en professoren die Gods soevereine kracht ervoeren.

Meest vreugdevolle tranen ooit

Mijn eigen ervaring was een puzzel voor mij. Gewoonlijk ben ik extravert, op anderen gericht, maar in deze situatie 'voelde' ik niets. We bleven in de kapel, biddend en zingend tot diep in de nacht.

Niemand wilde weggaan, maar op een gegeven moment moedigden de leiders ons aan naar onze slaapkamer en naar bed te gaan.

Jerry begeleidde mij naar de meisjesslaapzaal. Terwijl we spraken over de gebeurtenissen van die avond begon ik te huilen. Het waren de meest vredevolle, vreugdevolle en gelukkige tranen die ik ooit had ervaren. Ik kende werkelijk Gods aanwezigheid en liefde. Sinds dat moment was mijn leven niet meer hetzelfde. Op de slaapzaal hebben de meisjes die nacht nog een paar uur met elkaar gesproken en gebeden. Het was werkelijk een opmerkelijke nacht.

Hoe hierover te spreken

Het zondagprogramma werd aangepast om meer instructie te krijgen over de doop in de Heilige Geest en praktische adviezen over hoe je er met anderen over kon spreken. We leerden vanaf het begin dat de doop in de Heilige Geest gegeven wordt om op Jezus te wijzen en op de reddende kracht van zijn liefde. Dat was een belangrijke les. We ontdekten ook dat sommige deelnemers aan het weekend erg boos waren om wat er was gebeurd. Niet iedereen in de retraite had de avond ervoor dezelfde ervaring gehad en dat was een moeilijke situatie voor degenen die leiding gaven.

50 jaar later zit een van die studenten tijdens de jubileumviering naast paus Franciscus op het podium in Rome, Patti Gallagher. Aan zijn rechterhand zit Michelle Moran, voorzitter van ICCRS 2007-2017.

Voor mij was het duidelijk

Wat ik had ervaren, was naar mijn gevoel Gods soevereine kracht die in mijn leven werkte. Ik was niet gekomen om geestelijke ervaringen op te doen. Integendeel, ik was sceptisch geweest en op mijn hoede voor wat ik las in *Het kruis in de asfaltjungle* en hoorde van de vrouw die over Handelingen 2 had gesproken. Voor mij was het direct duidelijk dat God ervoor had gekozen, om welke reden dan ook, te handelen in deze groep, op dit moment en op deze plaats. Het geloof dat ik had gepraktiseerd uit gehoorzaamheid en verstandelijk inzicht was werkelijkheid voor me geworden. God was geen gedachteconstructie, maar een Persoon die van mij houdt. Dit wist ik nu in mijn hart en met mijn hoofd.

De volgende dagen op school

Er was een gevoel van opwinding en vrees (*apprehension*) bij de gebeurtenissen op zondag die naar het einde van de retraite leidden. Ons werd verteld niet te getuigen van onze ervaringen, maar van de Heer. Toch was het moeilijk niet te gaan vertellen wat er precies was gebeurd. Toen ik thuiskwam, deelde ik mijn ervaring met mijn moeder en bad ik met haar. Zij was een vrome katholiek en reageerde met openheid en belangstelling. De volgende dagen op school waren de reacties verschillend. Maar zelfs degenen die het meest kritisch en sceptisch reageerden, konden mijn enthousiasme niet temperen. Ik wist dat wat ik had meegemaakt niet het gevolg was van emotionaliteit of manipulatie. God had mijn leven aangeraakt.

Een gebedstaal ontvangen

Hoewel veel van mijn vrienden de gave van tongentaal hadden ervaren tijdens het Duquesne-weekend of kort daarna, had ik dat niet. Ik twijfelde er niet aan dat het een waardevolle ervaring was en dat ik er open voor was, er zelfs naar verlangde, een gebedstaal te ontvangen. Ik had er ook vrede mee dat dit niet iets was wat ik nodig had of waar ik bezorgd over moest zijn. Er werd geen druk uitgeoefend en er was geen overdreven aandacht voor. Er waren verschillende kleine kamers boven de kapel in de Duquesne

| Twee van de studenten, Patti Gallagher en David Mangan, vertelden 50 jaar later in een workshop in Rome wat ze in 1967 hebben beleefd en hoe dat hun leven heeft veranderd. Zie www.vocepiu.it/GoldenJubilee.

Universiteit die door Chi Rhoaden vaak werden gebruikt voor individueel gebed of gebed in kleine groepjes. Op een middag, precies een maand na het Duquesne-weekend, terwijl ik in een van die kamers alleen was in gebed, begon ik in tongen te bidden. Sindsdien heb ik mijn gebedstaal gebruikt in de eredienst en in mijn persoonlijk gebed.

Niet iedereen in de retraite had dezelfde ervaring gehad

Tot zover deel 2 van dit getuigenis. Deel 1 staat in Bouwen aan de Nieuwe Aarde 2017-2 en op www.kcv-net.nl/kcv/a/4104. Deel 3 staat op pag. 28 van deze jubileumbrochure.

Vragen:

- Heb ik een vergelijkbare ervaring in mijn leven gehad of verlang ik daarnaar?*
- Hoe helpt de Heilige Geest mij te bidden? Welke ervaring heb ik of zou ik willen hebben met tongentaal?*

Met toestemming van Patti Gallagher vertaald vanuit het Engels in het Nederlands door Kees Slijkerman, die er tussenkopjes en vragen aan toevoegde. Het hele boek As by a New Pentecost is te koop in het Engels, Frans, Pools en Portugees. Zie: www.kcv-net.nl/kcv/historie/februari-1967-duquesneweekend/boek-as-by-a-new-pentecost-bestellen

Annamarie Nacko Cafardi schreef dit getuigenis voor het boek As by a New Pentecost - van Patti Gallager, dat in 1992 voor het eerst werd uitgegeven en in 2016 opnieuw, toen met nog 100 bladzijden extra. In die uitbreiding komen ook pioniers van de KCV aan het woord die vanaf 1967 een grote rol hebben gespeeld bij de voorbereiding en de uitwerking van het Duquesne-weekend. In www.stucom.nl/document/0169.pdf beschrijft Patti hoe zij zelf dit weekend heeft ervaren.

NEDERLANDSE CONNECTIE MET PITTSBURGH

Piet Schoonenberg SJ en Vrouwen van Bethanië

| *Retraitehuis De Ark en de Duif.*

Er was al vroeg een bijzondere verbinding tussen Nederland en het retraitehuis in Pittsburgh, waarin de wereldwijde charismatische vernieuwing in de Rooms-Katholieke Kerk begon in februari 1967.

Dat retraitehuis, *The Ark and the Dove* (De Ark en de Duif), was in 1964 aangekocht door de bisschop van Pittsburgh, John J. Wright, voor novicen (nieuwe leden) van de Vrouwen van Bethanië. Het was ook de bedoeling van de bisschop er een oecumenisch centrum van te maken. De Vrouwen van Bethanië beheerden het huis en zagen de jonge deelnemers aan het Duquesne-weekend in februari 1967 komen en veranderen.

Nu, 50 jaar later, is het huis eigendom van de Katholieke Charismatische Vernieuwing en hebben de nieuwe eigenaren opnieuw contact gelegd met deze vrouwen. Officieel zijn het geen zusters. Ze leven in de wereld om daar het evangelie verder te brengen. Hun gemeenschap werd in 1919 in Nederland gesticht door een pater jezuïet.

Bussum en doopleerlingen

De Nederlandse Vrouwe van Bethanië Mariet Rijk, vertelde mij over hun connectie met Pittsburgh. Zij woonde zelf in 1967 in het nieuwe huis van Bethanië in Bussum, waar zij zorg had voor jonge medezusters die theologie zouden gaan studeren in Amsterdam en Utrecht. Ook zij kreeg te maken met de charismatische

vernieuwing. In hun kapel kwam in die jaren de jongeman Jean Janssen, die in 1975 medeoprichter zou worden van de katholieke charismatische gebedsgroep in Bussum. Die groep vierde in 2015 haar 40-jarig jubileum*.

Mariet is al bijna 60 jaar mensen nabij die zich op de een of andere manier geraakt weten en 'zoekers naar God' zijn geworden. Velen van hen hebben de weg gevonden naar Jezus en de katholieke geloofsgemeenschap. Mariet heeft ze begeleid van geloofsleerling naar doopleerling en opname in de Kerk (zie 0138 op www.stucom.nl).

Piet Schoonenberg

De Nederlandse theoloog pater Piet Schoonenberg SJ (1911-1999) kwam ook vaak in datzelfde retraitehuis in Pittsburgh. Hij was bevriend met de Vrouwen van Bethanië, met name met Jacinta van Winkel in Pittsburgh. Vrouwe Mariet Rijk in Utrecht schrijft: 'Als hij daar was om les te geven, dan logeerde hij in ons huis *The Ark and the Dove*. Ook was hij bevriend met Wilma Immler in Linz. Zij hebben uren met elkaar gepraat over de werking van de Heilige Geest en de plaats

WAAROM DE ARK EN DE DUIF

De naam van het retraitehuis in Pittsburgh

De Nederlandse zuster Jacinta van Winkel was degene die de naam voor het retraitehuis The Ark and the Dove (De Ark en de Duif) heeft bedacht. Wat kan die naam betekenen?

De Vrouwen van Bethanië dachten bij het kiezen van deze naam aan het feit dat zij in de wereld geplaatst zijn, zoals de ark van Noach in de wereld geplaatst werd. De duif, die Noach losliet en terugkwam met een takje, staat symbool voor de hoop (Genesis 8,8-12).

De 17e dag van de 2e maand

Tijdens de herdenking van 50 jaar KCV in Pittsburgh op 18 februari 2017, las dr. Mary Healey een tekst voor uit Genesis. Het Duquesne-weekend waarmee de charismatische vernieuwing in de Rooms-Katholieke Kerk op gang kwam, begon op de zeventiende dag van de tweede maand van 1967. Mary Healey las Genesis 7,11-12 voor: *In het zeshonderdste jaar van Noachs leven, op de zeventiende dag van de tweede maand, braken alle bronnen van de machtige oervloed open en werden de sluizen van de hemel opengezet. Veertig dagen en veertig nachten lang zou het op de aarde stortregenen.*

God heeft tijdens het Duquesne-weekend een nieuw begin gemaakt met het uitstorten van het levende water van zijn Heilige Geest over heel de Rooms-Katholieke Kerk.

Kees Slijkerman

van de Geest in de theologie. Schoonenberg SJ was echt gegrepen door de katholieke charismatische beweging, die hij leerde kennen daar waar hij les gaf, onder meer aan de *Duquesne University* in Pittsburgh.

Lezing in 1976 bij de CWN

Zelf hoorde ik Schoonenberg een inleiding geven tijdens de Voorjaarsconventie van de Charismatische Werkgemeenschap Nederland in 1976, de eerste charismatische conferentie die ik ooit meemaakte. Hij sprak onder meer over 'ingestorte genade', een oud begrip uit de katholieke theologie, waarmee hij kon beschrijven wat er gebeurt als iemand een uitstorting van de Heilige Geest ervaart. Toen hij oud geworden was, heeft hij een deel van zijn boeken over de charismatische vernieuwing aan de KCV geschonken. Die kwamen bij mij terecht. Daar waren ook de twee Engelse boeken van John Sherill bij die in 1966-1967 de aanzet gaven tot de charismatische vernieuwing in de Katholieke Kerk: *The Cross and the Switchblade* (Het kruis in de asfaltjungle) en *They Speak with other Tongues* (Zij spraken met andere talen).

Schoonenberg werd ook regelmatig om advies gevraagd door afzonderlijke leden van de nieuwe charismatische leefgemeenschappen die al spoedig na 1967 ontstonden, zo vertelde hij mij in een gesprek dat ik met hem had in Nijmegen, voordat hij in een KCV-toerustingswEEKEND

in Baak zou spreken. In Nederland heeft hij meer dan eens een lezing gegeven in bijeenkomsten van de charismatische vernieuwing. Tijdens het Tweede Vaticaans concilie was hij als theoloog een van de belangrijke adviseurs.

Kees Slijkerman

**Meer over die gebedsgroep in Bussum in Bouwen aan de Nieuwe Aarde 2015-3 en op www.kcv-net.nl/kcv/a/4106.*

Dit is deel 18 uit de serie Mensen van het eerste uur, over mensen die een rol hebben gespeeld in de beginjaren van de Katholieke Charismatische Vernieuwing. Hele serie: www.kcv-net.nl/kcv/historie/mensen-van-het-eerste-uur

Meer over Schoonenberg

In Bouwen aan de Nieuwe Aarde schreef Piet Schoonenberg in november 1977 het artikel Jezus' gebedswonderen (www.stucom.nl/document/0382.pdf).

Eind 1999 schreef Maria Vinkenburg over hem een In memoriam (www.kcv-net.nl/kcv/a/a4101).

Boeken van Schoonenberg:

- *Het geloof van ons doopsel, 1955-1958*
- *Hij is een God van mensen, 1966*
- *De Geest Het Woord en De Zoon. Theologische overdenkingen over Geest-christologie en drieëenheid, 1991*
- *De Christus 'van boven' en de christologie 'van beneden': nadere overdenkingen rond de 'God van mensen' 1992*

VAN PITTSBURGH NAAR SOUTH BEND

*De doop in de Geest van Kevin Ranaghan
en de hulp van pinksterchristenen*

Ralph Keifer was een van de verantwoordelijken voor het Duquesne-weekend.

Hij vertelde erover aan Kevin en Dorothy Ranaghan. Die woonden in de stad

South Bend en hadden een gedegen katholieke theologieopleiding gehad en

zijn belangrijke voortrekkers geworden van de charismatische vernieuwing in de

Rooms-Katholieke Kerk. Hoe kwamen ze daartoe?

Kevin en Dorothy lieten op 5 maart 1967 samen met zeven anderen door Ralph Keifer over zich bidden onder handoplegging. Kevin Ranaghan beschrijft wat hij daarbij heeft ervaren: 'Hij plaatste tegelijk een hand op het hoofd van Dorothy en een hand op mijn hoofd. Hij bad met ons een aantal minuten. Mijn ervaring was deze. Ik merkte dat de bovenkant van mijn hoofd en mijn handen warm werden en nogal tintelden. Maar dat werd volledig overschaduwd door een krachtige ervaring die ik had van de aanwezigheid van Jezus bij mij. Natuurlijk kende ik de aanwezigheid

van Jezus in de kerk, in het ontvangen van de Heilige Communie, in het Heilig Sacrament in het tabernakel. Ik had al veel momenten gehad waarop ik mij bewust was van zijn aanwezigheid. Maar dit was anders. Het was intens en heel persoonlijk. Ik zag Jezus vlak bij me staan, aan mijn linkerzijde, heel dichtbij. Dit was niet zichtbaar, maar ik wist werkelijk dat Hij daar was. Ik ervoer zijn liefde voor mij en kon stil met hem spreken. Het was een moment van vreugde, vrede, geloof en lofprijzing tegelijk. Het was opwindend, maar rustig. Ik dacht: de Heilige Geest stelt mij in staat op een nieuwe manier

Jezus te kennen en met Hem in relatie te zijn. Hij is niet ver weg, maar hier bij mij. Die avond hoorde ik geen tongentaal of profetie, ik zag geen charismatische gaven. Maar alles was veranderd, mijn hele leven, geloof, relaties en werk. Ik leefde nu met een voortdurende ervaring van de aanwezigheid van Jezus. Elke dag van de daaropvolgende week voelde ik de Geest mij leiden bij wat ik las, wat ik zei, waar ik voor bad, hoe ik bad en wat ik geloofde dat God kon doen.

Onze interesse was ook gewekt om meer te leren over de charisma's. Daarom nam ik contact op met de voorzitter van de plaatselijke afdeling van de Full Gospel Businessman om hem te ontmoeten. Ray Bullard nodigde ons bij hem thuis uit, waar we hem en een aantal pinkstervoorgangers ontmoetten. Ze wilden deze katholieken graag ontmoeten,

| Kevin Ranaghan is er 50 jaar later nog vol van.

die zeiden dat ze waren gedoopt in de Heilige Geest. Ze zouden later vertellen dat ze wat sceptisch waren geweest, maar na een inleidend gesprek begonnen ze met ons te bidden en handen op te leggen. Binnen een paar minuten bad bijna ieder van ons negenen in tongen. Sommigen van ons baden luid, anderen zacht. Het was prachtig. En de ervaring die ik sinds een week had van Jezus' aanwezigheid bij mij, werd nu nog intenser.

Bidden in tongen was een geweldige, nieuwe manier van lofprijzen, aanbidden en voorbeden doen. Het diende ook als een poort naar andere gaven, die ons in de volgende weken liet zien hoe we ook profetieën konden ontvangen en uitspreken en bidden om genezing. Sommige van onze nieuwe pinkstervrienden drongen erop aan de Katholieke Kerk te verlaten en ons bij een

| Paus Franciscus herinnert ons eraan tijdens het gouden jubileum in 2017 dat we nooit mogen vergeten dat de Katholieke Charismatische Vernieuwing 'oecumenisch geboren is'. Zie 0427 op www.stucom.nl.

Pinkstergemeente te voegen. Die gedachte was nooit in ons opgekomen. Wat we deden, dat deden we als katholieken die toegewijd zijn aan de Kerk. Meer wijze pinkstervoorgangers mengden zich in het gesprek en zeiden: "Blijf waar je bent. Wie weet wat de Heer wil gaan doen in de Katholieke Kerk."

Spoedig begonnen in ons huis en op de campus charismatische gebedsbijeenkomsten. Mensen kwamen met tientallen en honderden. Binnen een jaar was de Notre-Dame-universiteit een belangrijk centrum geworden voor de verspreiding van de doop in de Geest in de Katholieke Kerk wereldwijd. Schattingen variëren, maar tenminste 120 miljoen rooms-katholieken zijn gedoopt in de Heilige Geest. Paus Franciscus daagde ons onlangs uit met de woorden: "Ik verwacht van jullie dat jullie de genade van de doop in de Heilige Geest delen met iedereen in de Kerk." En dat doet mij terugdenken aan

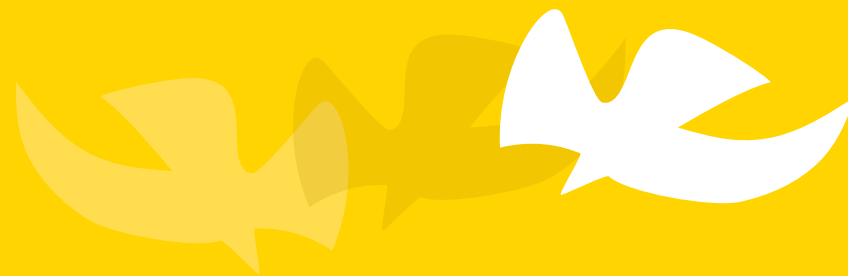
die wijze woorden van een oude vriend uit een Pinkstergemeente: wie weet wat de Heer wil doen in de Katholieke Kerk!

Tot zover Kevin Ranaghan in het boek *As by a New Pentecost*.*

Onbedoeld in de openbaarheid

Na de paasvakantie van 1967 hadden de Ranaghans contact met Ralph Martin en Steve Clark die intussen tijdens een bezoek aan Pittsburgh ook de doop in de Heilige Geest hadden ontvangen. Samen organiseerden zij het "Michigan State Weekend" met tachtig studenten, docenten en priesters. Er was niet op zoveel deelnemers gerekend en daarom speelde dit gebedsweekend zich gedeeltelijk buiten af. Daardoor kwam het onbedoeld veel meer in de openbaarheid, wat een heleboel publiciteit tot gevolg had. In de herfst van 1967 zijn Steve Clark en Ralph Martin verhuisd naar Ann Arbor, waar een grote belangrijke charismatische gemeenschap ontstond.

*Uitgave New Life Publishing, 2016, blz. 279-281, vertaling Kees Slijkerman 2017.

.... Heer

IK WIL ZOVEEL VAN UW GEEST ONTVANGEN

als U wilt dat ik zal bezitten

zodat ik kan zijn en doen wat U wilt.

.... Heer

ik weet dat ik uw heilige Geest ontvang

Maar als er meer is van uw heilige geest

dat u mij wilt geven Heer

ZEND DAN UW GEEST EN VUL ME,

.....Amen.....

Zo ongeveer bad Kevin Ranaghan, op 5 maart 1967, vlak voordat hij de doop met de Heilige Geest ontving. In het Engels:

Lord, I want to have as much of your Spirit as you want me to have, so I can be and do what you want. Lord I know I have your Holy Spirit, but if there is more of your Holy Spirit that you want me to have, then Lord send your Spirit and fill me.

VAN PITTSBURGH NAAR NEDERLAND

In vrij korte tijd heeft de charismatische vernieuwing zich wereldwijd verspreid in de Rooms-Katholieke Kerk en vond ze ook in Nederland ingang.

| Pater André Beijersbergen.

In de zomer van 1973 zou pater André Beijersbergen sM vijf retraites geven in Putte. Op reis daarheen las hij in *New Covenant* over het ontstaan van de Katholieke Charismatische Vernieuwing bij een groep studenten en professoren in Pittsburgh in februari 1967. Dat maakte diepe indruk op hem en hij vroeg aan de twintig zusters die op retraite waren gekomen: "Wij hebben zeven dagen ter beschikking, die jongelui hadden er maar drie; zou het niet mogelijk zijn dat de Geest op een intensere manier ook over ons komt?" Zo gebeurde. Deze ervaringen bracht hij over op de ongeveer negen groepjes in het land waaraan hij leiding gaf. Hieruit ontstonden nieuwe katholieke charismatische gebedsgroepen. Het tijdschrift *Bouwen aan de Nieuwe Aarde*, waarvan pater André Beijersbergen hoofdredacteur was, werd het tijdschrift van deze vernieuwing in katholiek Nederland.

Via Nieuw-Zeeland

Een belangrijke impuls voor de Katholieke Charismatische Vernieuwing was dat nogal wat Nederlanders in het buitenland erbij betrokken raakten en met hun ervaringen weer naar Nederland kwamen. Twee van hen waren Ed en Karin Arons die in juli 1973 terugkwamen uit Nieuw-Zeeland, waar ze vijf jaar hadden gewoond en waar ze de Vernieuwing hadden leren kennen. In oktober 1973 vormden ze een gebedsgroep te Eindhoven waaraan ook werd deelgenomen door Anton en Nellie Ruiters, die later nog aan de wieg zouden staan van heel wat nieuwe initiatieven.

Meer:

0014 op www.stucom.nl, over de eerste decennia van de KCV in Nederland.

0056 op www.stucom.nl, het verslag van bovengenoemde retraite in 1973 in Putte.

www.kcv-net.nl/bouwen-aan-de-nieuwe-aarde/historie/geschiedenis-in-vogelvlucht

EEN DEUR DIE OPEN GING

Ed Arons

Een van de mensen van het eerste uur van de Katholieke Charismatische Vernieuwing (KCV) in Nederland is Ed Arons, de latere hoofdredacteur van het Katholiek Nieuwsblad. Hij vertelt hoe hij bij deze vernieuwing betrokken raakte.

Ik kan me nog goed herinneren dat ik in 1971 in Nieuw-Zeeland - waar ik met mijn gezin woonde op de campus van een bijbelopleiding - van iemand een cassettebandje kreeg. Daarop stond een toespraak van Kevin Ranaghan, een van de leiders van het eerste uur van de KCV. Die toespraak had hij gehouden tijdens een diner van de Full Gospel Business Men's International.

Karin en ik waren tot een levend geloof gekomen via evangelicals, nadat we bij de toenmalige Rooms-Katholieke Kerk in onze omgeving niets aangeboden hadden gekregen in ons zoeken naar geestelijk leven. Ranaghan vertelde over het recente ontstaan van de KCV in 1967 en sprak de taal die ik had leren verstaan. Wat wij

gevonden hadden buiten onze kerk bleek ook te bestaan binnen onze kerk. Het was een emotioneel gebeuren voor mij, een deur die open ging om ons in onze eigen kerk in te zetten met wat we van andere christenen hadden ontvangen.

Persoonlijk contact

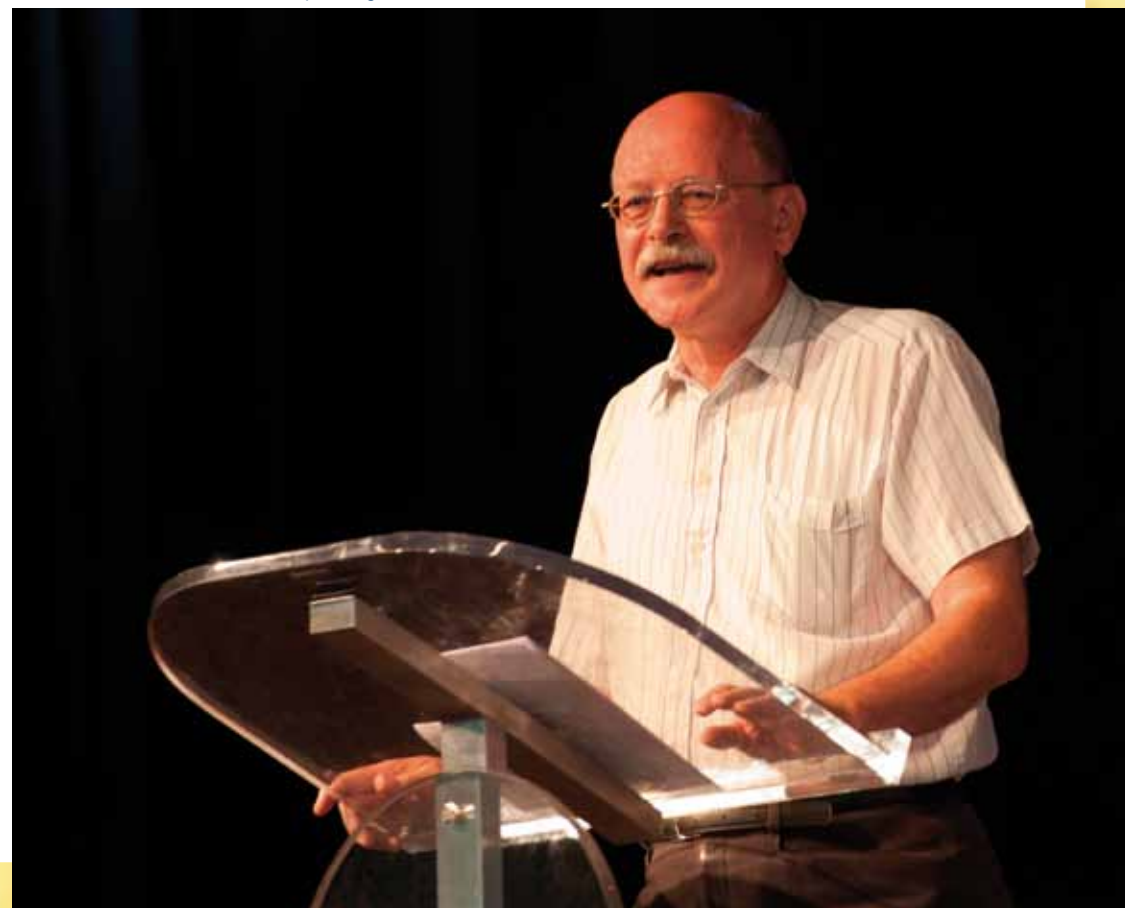
Toen we naar Nederland terugkwamen in 1973, waren we er niet op uit om hier te starten met de KCV. Het ging ons erom dat mensen tot een persoonlijk contact met Jezus kwamen en vanuit die relatie zouden gaan leven. Dat na het contact met Anton en Nellie Ruiten de eerste gebedsgroep ontstond van de KCV is het werk van de Geest geweest. Het bandje met de toespraak van Kevin Ranaghan kreeg daarin een nieuwe betekenis.

De Geest ontdekt

De exacte inhoud van het bandje is me niet bijgebleven. Wel dat Gods Geest in staat bleek om ook in de Rooms-Katholieke Kerk zijn vernieuwende werk te doen. Vergeet niet dat Karin en ik opgroeiden in de jaren zestig, waarin Kerk en geloof zo sterk seculariseerden dat wij

er letterlijk geen boodschap meer aan hadden. Voor ons, die de Geest ontdekt hadden buiten de Rooms-Katholieke Kerk, was het een deur die openging voor een terugkeer naar onze 'Moederkerk' en onze roeping daar.

| *Ed Arons, Nationale Open Dag KCV 2011.*

Citaten uit het artikel **JEZUS' GEBEDSWONDEREN**

van *Piet Schoonenberg SJ*

De vraag naar natuurkrachten of -wetten speelt in de Heilige Schrift nergens een rol. De Schrift kent het begrip 'natuurwet' niet. Daarom kunnen wij het wonder beter niet omschrijven als een gebeuren dat boven de krachten van de natuur ligt en tegen haar wetten in gaat.

De meeste genezingen van zieken gebeuren door Jezus' aanraking. Daarbij komt een bijzondere wijze van aanraking naar voren: de handoplegging. Soms legt Jezus zijn handen op de zieke plek: zo op de ogen van de blinde (Marcus 8,25). Meestal legt Hij zonder meer de handen op (Marcus 6,5; Lucas 13,13). Er ligt een persoonlijke zorg voor ieder in dit gebaar.

| Zoals Jezus bij mensen de handen oplegde om hen te zegenen of zelfs te genezen, zo gebeurt dat ook dikwijls in bijeenkomsten van de Katholieke Charismatische Vernieuwing.

Jezus komt ongeloof te hulp

Als Jezus zelf genezen wil, vraagt Hij soms eerst geloof of wordt Hij door het geloof van een zieke of de omstanders bewogen (Marcus 2,5; 5,36; 7,29; Matteüs 8,10). Bij Johannes, die de wonderen vooral ziet als tekenen, volgt soms het geloof, of de versterking ervan, na het wonder (Johannes 2,11; 4,53); in de andere drie evangelies komt naar voren dat het geloof aan het wonder moet voorafgaan. Dit geloof kan zijn 'klein als een mosterdzaadje (Matteüs 17,20).

Jezus eist niet alleen geloof, maar komt ook ongeloof te hulp, gaat voor in geloven. De Hebreënbrieff (12,2) noemt Jezus 'grondslag en voleinding van het geloof' (Willibrordvertaling 1975). Men zou ook kunnen vertalen: 'aanvoerder en voltooiër van het geloven'.

Uit Jezus' woorden blijkt dat die kracht, die lichamelijke en psychisch kan zijn,

tegelijk gedragen wordt door zijn geloof, zijn openstaan voor Gods kracht, dat Hij bovendien van anderen eist. Ook staat Jezus open voor Gods kracht, Gods Geest (Matteüs 12,28) die in Hem werkzaam is. Zo kan Hij betrouwbaar, maar tevens gezagvol optreden tegen de machten van kwaad en ziekte.

Menselijk en goddelijk tegelijk

Aldus blijken Jezus' wonderen menselijk en goddelijk tegelijk te zijn, beide voor honderd procent. En het grootste wonder is de ondoorgrondelijke persoon van wie dit alles uitgaat, Jezus zelf.

Dit alles kan ons leren dat God met de mens zijn tijden heeft: een genezing kan nu nog niet gebeuren, of heel geleidelijk, of misschien nooit. Wij mogen in ons gebed niets afdwingen.

Het hele artikel staat in Bouwen aan de Nieuwe Aarde, november 1977 en op www.stucom.nl/document/0382.pdf

Soms genezing

Een van de meer bijzondere charisma's is het charisma van genezing. In onze charismatische retraites en gebedsgroepen, tijdens weekenden en andere bijeenkomsten maken we het soms mee. Mensen ontvangen soms genezing door tussenkomst van anderen, door wie God genezing teweegbrengt. De ene keer komt de genezing door gebed met handoplegging. De andere keer door bidden in tongen, door zegening met het Heilig Sacrament of nog anders. De ene keer is het één persoon die bidt om genezing, de andere keer een groep.

Meer: www.kcv-net.nl/meer/charisma-s/charismas-belicht/genezing

EEN OPWINDENDE, MOEILIJKE ZOMER

Oecumene omwille van de ongelovigen

Een retraiteweekend van de katholieke bijbelstudiegroep Chi Rho, in februari 1967 in Pittsburgh, was het begin van de wereldwijde Katholieke Charismatische Vernieuwing. In deel 1 en 2 (zie pag. 9) vertelde Annamarie Nacko Cafardi hoe sceptisch ze dat weekend inging en hoe veranderd ze eruit kwam. Hier het vervolg.

In de lente van 1967 kwam een protestantse predikant, ds. Harald Bredesen, naar de Duquesne Universiteit om de groep te ontmoeten. Hij was een dynamische en opwindende persoonlijkheid en verlangde ernaar katholieken en protestanten samen te zien werken in het presenteren van het evangelie van Jezus. Hij nodigde de Chi Rholen uit om naar zijn kerk in Mt. Vernon, New York, te komen om daar tussen de mensen te leven en te werken. Ik had geen idee of ik daarheen wilde, maar voelde dat ik in gebed aan de Heer om leiding moest vragen. Terwijl ik bad werd het duidelijk voor mij - niet door

stemmen of visioenen, maar door een innerlijke vrede - dat ik die zomer naar Mt. Vernon moest gaan. Het werd een van de meest opwindende en moeilijke zomers van mijn leven.

Omwille van de ongelovigen

Ik geloofde vast in oecumene en in de noodzaak dat protestanten en katholieken hun verschillen opzij moeten leggen omwille van de ongelovigen. Die overtuiging uitwerken was echter veel moeilijker dan ik mij ooit had kunnen voorstellen. Verschillenden van ons woonden die zomer in het huis van Bredesen, hadden werk in de stad en

| *Paus Franciscus in Rome 2017: 'De Heilige Geest heeft ons bijeengebracht om banden van broederlijke vriendschap te vestigen die ons bemoedigen op de weg naar eenheid omwille van onze missie: verkondigen dat Jezus Heer is en dat de Vader van al zijn kinderen houdt. Het goede nieuws verkondigen aan alle mensen.' (0427 op www.stucom.nl)*

brachten de avonden door met de mensen van Mt. Vernon. Het was mijn eerste ervaring met getuigenis geven op straat en ik zag de kracht en de liefde van God aan het werk in de levens van velen die geestelijk diep in de put zaten. Ik zag de Heer ook geleidelijk muren afbreken die waren opgebouwd in de loop van de eeuwen tussen denominaties. De ervaring van die zomer overtuigde mij ervan dat wat gebeurd was in het Duquesne-weekend onderdeel was van Gods plan om niet slechts één groep of denominatie te vernieuwen en te vitaliseren, maar de hele Kerk.

Gebed en lofprijzing

Toen we in de herfst weer terug waren op school, ontmoetten we elkaar op de vrijdagavonden voor gebed en lofprijzing in het appartement van Pat Bourgeois, een van de docenten die ons weekend hadden begeleid. De bijeenkomsten daar trokken ook studenten aan die geen lid waren van Chi Rho en tevens veel mensen die geen student waren, maar hadden gehoord wat de Heer onder ons aan het doen was. Het waren bijeenkomsten met tijden van gebed, Bijbelstudie en ministry voor elkaar.

| 'Releasing of the Spirit' door Roos Zuidervart (Nederland).

Groei

Door deze bijeenkomsten maakte ik echt een groei door. Ik werd getrokken naar persoonlijk gebed en dagelijks lezen in Gods Woord. Gods aanwezigheid en liefde in mijn leven werden een dagelijkse werkelijkheid voor mij.

Mijn geloof veranderde van intellectueel niveau naar het niveau van dagelijkse ervaring

In augustus 1969 ben ik getrouwd met Jerry Cafardi. We zijn allebei het onderwijs ingegaan. Na al die jaren* is het bijna onmogelijk ten volle uit te drukken wat de doop in de Heilige Geest in mijn leven betekent. De gebeurtenissen in februari 1967 markeerden een ommekeer in mijn leven. Hoewel ik religie en God altijd serieus had genomen, veranderde het Duquesne-weekend mijn geloof van intellectueel niveau naar het niveau van dagelijkse ervaring.

Ik ken Jezus Christus nu persoonlijk en houd van Hem met heel mijn hart. Ik heb een verlangen om Hem te dienen en elke dag voor Hem te leven. Ik wil anderen over Hem vertellen, wat Hij voor hen kan doen. Ik word getrokken naar gebed en het bestuderen van zijn Woord, de Bijbel, en ik ervaar een leegte wanneer ik niet dagelijks tijd neem voor Hem.

In moeilijke omstandigheden

Ik ben in staat geweest om zijn kracht te ontvangen in moeilijke omstandigheden. Jerry en ik leden er negen jaar lang onder dat we nog geen kinderen kregen, tot onze zoon John werd geboren. God heeft ons hulp en kracht gegeven op zichtbare en waarachtige manieren. Ik weet dat God zorgt voor de grote en de kleine dingen in mijn leven en dat ik elk moment tot Hem kan bidden.

**Met toestemming van Patti Gallagher vertaald vanuit het Engels door Kees Slijkerman, die er tussenkopjes aan toevoegde. Meer over dit boek op pag. 12*

De schilderijen op pag. 1, 8, 22, 30 en 32 zijn gemaakt voor het gouden jubileum van de KCV en gefotografeerd tijdens de expositie ervan in Rome in 2017. Meer hierover in *Bouwen aan de Nieuwe Aarde* 2017-3 (www.bana.nl).

Schildering voorkant: 'Pentecostes' door Carlos Lorenzo Lavaissiere (Argentinië)

Schildering achterkant: 'The Garden of the Lord' door Marcel Schreur (Nederland)

***Bij de een zal
deze vernieuwing
langzaam
en ingetogen
gebeuren, bij een
ander zal het
er meer vanaf
stralen. Zo
verschillend als
we zijn, mogen
we ieder tot ons
recht komen en
dagelijks leven in
de kracht van de
Heilige Geest.***

meer info

Activiteiten van de Katholieke Charismatische Vernieuwing (KCV) zijn er om een 'stroom van genade' - zoals paus Franciscus het noemt - verder te laten stromen naar iedereen. Laten we die activiteiten steunen en benutten: gebedsbijeenkomsten, open dagen, retraites, websites, publicaties en meer. Laat Gods Geest uw hart, uw tong en heel uw wezen in beweging brengen.

Op www.kcv-net.nl treft u meer informatie over:

- de inhoud van deze vernieuwing,
- activiteiten die deze vernieuwing vormgeven,
- de organisatie die zich daarvoor inzet,
- de historie en de agenda,
- donatiemogelijkheden;

met over sommige activiteiten een hele subsite:

- vakantieconferentie Celebrate,
- activiteiten van tieners en jongeren,
- tijdschrift *Bouwen aan de Nieuwe Aarde*;

en als je op Meer klikt:

- programma's voor kinderen en vormelingen,
- Nationale Open Dag,
- gebed en Bijbel,
- charisma's.

In contact blijven

Blijf in contact via ons tijdschrift *Bouwen aan de Nieuwe Aarde* en Nieuwsbrief KCV-in-contact.

Mail of bel naar ons dienstencentrum voor meer informatie:

info@kcv-net.nl

tel. 0492-554644

STROOM VAN GENADE

Wat de schrijvers in deze jubileumspecial een halve eeuw geleden hebben ervaren, is bestemd voor iedereen. Miljoenen mensen zijn in de afgelopen 50 jaar op vergelijkbare wijze geraakt door Gods Geest. Die wil ons innerlijk vrij maken, geestelijke gaven schenken en nabij blijven in voor- en tegenspoed. Wij mogen het ontvangen en anderen erin laten delen.

